

VIACRUCIS

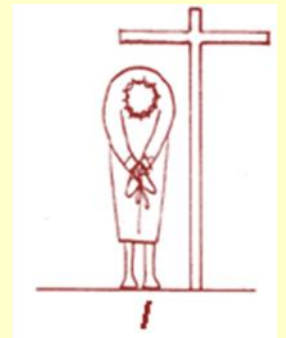
Oració inicial

Jesús, recorrerem amb tu les estacions de la teva agonia i la teva mort. Passarem una mica de temps amb tu, renovant el sacrifici que ens va donar la vida. Per aquest sacrifici teu en la Creu som cristians, i hem rebut les gràcies de Déu. Per aquest sacrifici teu hem estat salvats. Ajuda'ns a comprendre una mica millor, a estimar una mica més, per a que, després de meditar sobre aquestes quinze estacions de la teva Vocació salvadora, nosaltres mateixos ens decidim a donar alguna cosa més de nosaltres. Tu que vius i regnes pels segles dels segles. Amén.

PRIMERA ESTACIÓ: Jesús, condemnat a mort

Estàs totalment sol. Cap amic no t'ajuda. Ningú no et defensarà. Has gastat tota la teva vida ajudant els altres, fent miracles, curant i fent favors a tots. I ara et mataran. Quan jo sóc acusat, per una cosa que no he fet, ajuda'm a recordar el que Tu vas fer per mi, com vas acceptar les acusacions i no et vas queixar.

Preguem: Oh Déu, moltes vegades la gent no sembla entendre'm. Em repten per una cosa que no he fet, o no tenia intenció de fer. Ajuda'm a acceptar els errors dels altres com tu acceptes els errors que jo cometo en la meva vida. Per Crist Senyor nostre. Amén. *Parenostre...*

SEGONA ESTACIÓ: Jesús accepta la seva Creu

En el moment en que carregues amb la Creu sobre les teves espatlles, ja saps amb seguretat que no te la trauran fins que et trobis clavat en ella a la muntanya Calvari. Però l'acceptes igual. La creu són tots els problemes, i els problemes ningú no els vol. La creu no és gens dolça, però és alguna cosa que forma part de la nostra vida humana. No crec que et pugui prometre que buscaré la creu al llarg de la meva vida, però el que sí et prometo és que intentaré portar-la quan me l'enviïs tu.

Preguem: Oh Déu, els meus problemes els solen semblar petits a moltes persones, però Tu saps que no són petits per a mi. Aquestes creus no són fàcils de portar, però quan estigui a punt de queixar-me'n, ajuda'm a recordar Crist i la seva Creu. *Parenostre...*

TERCERA ESTACIÓ: Jesús cau per primera vegada.

Has perdut molta sang, oh Crist, pel brutal tracte que has rebut. Estàs dèbil i a punt de desmaiar-te de dolor. I ara caus a terra. Ningú no sembla disposat a ajudar-te. Els soldats et donen empentes i puntades i et criden que t'aixequis i segueixis caminant. Caus de debilitat, però d'alguna manera aconsegueixes trobar forces per aixecar-te i seguir el teu camí. Segueixes amb el que has començat.

Preguem. Oh Déu, moltes vegades començo coses i després me'n canso. O no les faig bé i intento oblidar-me'n. De vegades m'han de renyar perquè no poso atenció en el que estic fent. Ajuda'm, oh Déu, a ser com el teu Fill. Ajuda'm a ser constant en les coses bones que he començat i a portar-les fins al final el millor que pugui. *Parenostre...*

QUARTA ESTACIÓ: Jesús troba la seva Mare

En mig dels crits i els insults que et dirigeixen tantes persones, finalment trobes algú que t'estima i que sent dolor per tu. És la teva Mare. Ella no pot fer gairebé res per detenir el seu patiment, però t'adreça una mirada que et mostra que està sofrint amb tu, i això t'ajuda en el teu camí. Algú t'entén.

Preguem: Oh Déu, tu ens vas donar els nostres pares. Ningú més, a tot el món, no és com un pare i una mare. Gràcies per aquest regal que ens has fet. En molts moments de la meua vida ells han estat ajudant-me i m'han estimat. *Parenostre...*

CINQUENA ESTACIÓ: Simó ajuda Jesús a portar la Creu

Els soldats tenen por que no siguis capaç d'arribar fins a la muntanya, per a la crucifixió. Estàs cada vegada més dèbil. Per això prenen un home de la multitud, un home anomenat Simó de Cirene, el Cireneu, i l'obliguen a portar la teva creu durant una estona. Potser ell no vol, però l'obliguen. Li agradaria més aviat ser allà, mirant, veient el que passa. Ell no havia vingut per ajudar-te: però ara està portant la teva Creu.

Preguem: Oh Déu, he de confessar que jo sóc bastant com a aquest Simó. Quantes vegades podria haver ajudat altres persones i no ho he fet. Ajuda'm a fer alguna cosa més que ser allà i contemplar el que passa al meu voltant. Ajuda'm a ajudar els altres. *Parenostre...*

SISENA ESTACIÓ: La Verònica eixuga el rostre de Jesús

De sobte es deté la marxa cap al Calvari. Una dona s'avança. El seu nom és Verònica. Pren un drap i t'eixuga la cara, per treure't la suor i la sang. T'ofereix una mica d'alleujament. I, per premiar la seva bondat, tu fas que en la tela quedi imprès el teu rostre. Malgrat que estàs a punt de morir, continues fent el bé a tots.

Preguem: Oh Déu, ensenya'm a donar una mica de mi mateix a tot el que em necessita. Ensenya'm a sortir del meu propi camí i a ajudar-los, encara que no m'ho hagin demanat. Ja sé que fa falta molta valentia per ser com la Verònica: ajudar els que han caigut en desgràcia i són objecte de burles de la gent. Ajuda'm a ser com ella, és a dir, a ser un bon cristià. *Parenostre...*

SETENA ESTACIÓ: Jesús cau de nou

És la segona vegada que has caigut en el camí de la Creu. Aquesta vegada et costarà més aixecar-te. Aquesta creu se't fa cada cop més pesada. Però t'esforces i aviat estàs de nou dempeus, per continuar la teva marxa, la marxa que et portarà a la teva mort i a la nostra salvació.

Preguem: Oh Déu, hi ha tantes coses que intenten enfonsar-me. Jo no les entenc totes. Tot això que lleigeixo als diaris i veig a la televisió sobre morts i crims. Ajuda'm a aixecar-me de tot això. Ajuda'm a continuar el meu camí, com ho va fer el teu Fill Jesús. *Parenostre...*

VUITENA estació: Jesús es troba amb les dones de Jerusalem

Al llarg del camí que tu segueixes, hi ha un grup de dones que t'estan contemplant. Quan passes al costat d'elles, t'adones que estan plorant. Et detens un moment per adreçar-los la teva paraula. Vols donar-los una mica d'alleujament per al seu dolor. És molt propi de tu: estan plorant per tu, pel teu dolor, i tu et pares i vols ajudar-los perquè no sofreixin elles.

Preguem: Oh Déu, quantes vegades em tanco en mi mateix i m'oblido dels altres. Quantes vegades no penso en ningú més que en mi mateix. Ajuda'm a adonar-me que també els altres tenen problemes i que necessiten ajuda. Ensenya'm a donar-los tota l'ajuda que jo sigui capaç. *Parenostre...*

NOVENA estació: Jesús cau per tercera vegada

T'estàs apropant a la muntanya Calvari. I una vegada més caus sota el pes de la creu. La cimera d'aquest turó significa el final de la teva vida humana, però és també el lloc en què salvaràs la humanitat complint la voluntat del teu Pare. Sobreposant-te a la debilitat que ha omplert el teu cos, la vista d'aquesta muntanya et dóna la força que necessites per aixecar-te una vegada més i seguir el teu camí. T'aixeques. Agafes la teva Creu. Segueixes.

Preguem: Oh Déu, aquestes tres caigudes són tota una lliçó per a mi. M'estàs dient que no importa quantes vegades pugui caure jo en desobediència, en distraccions, en mentides, en enganys: el que jo necessito cada vegada és saber aixecar-me i provar una vegada més. I si jo ho intento, tu m'ajudaràs. I quan treballem junts, tu i jo, jo puc ser el que tu vols que sigui. *Parenostre...*

DESENA ESTACIÓ: Jesús és despullat dels seus vestits

Els soldats t'arrabassen el mantell que t'havien posat després d'haver-te fuetejat a casa de Pilat. Les ferides se t'obren de nou i tot el teu cos és ple de sang i ferides. Alguns entre la gent se te'n riuen o t'insulten. Et diuen que facis un miracle i que llavors creuran en tu. Poc saben el que estàs a punt de fer: el major dels miracles, la salvació de tot el món.

Preguem: Oh Déu, davant de Jesús, que és desposseït dels seus vestits, ajuda'm a recordar sempre que el meu cos l'he de conservar pur i net. Ajuda'm a superar les temptacions d'aquest món i ser com el teu Fill. Ajuda'm a col·laborar amb ell, en la salvació del món, essent valent per conservar purs els meus pensaments, les meves paraules i les meves accions.

ONZENA ESTACIÓ: Jesús és clavat a la creu

Estàs ara estès sobre la creu i els soldats han començat a clavar-te els gruixuts claus a les teves mans i als teus peus, cosint-te a la fusta. Tots es riuen de tu. Els soldats s'han jugat als daus els teus vestits. Tots semblen haver-se tornat bojós. Tu no els has donat més que amor i bondat, i tot el que t'ofereixen ara són uns claus que travessen les teves mans i els teus peus.

Preguem: Oh Déu, l'home sembla de vegades més un animal que un ésser humà. Ens fem mal els uns als altres burlant-nos del color de la pell, o dels defectes en la manera de parlar, o dels vestits pobres; coses que no tenen cap importància. Fes que mai no sigui jo qui clavi un clau al cos d'altres amb el meu menyspreu o les meves rancúnies o les meves injustícies o el meu fanatisme.

DOTZENA ESTACIÓ: Jesús mor a la creu.

Mors en la Creu. Què et diré jo ara? Faré silenci durant uns moments per parlar-te amb paraules, des de dins, i dir-te quins són els meus sentiments i el meu amor per tu.

(Silenci). *Parenostre...*

TRETZENA ESTACIÓ: Jesús és baixat de la creu

Amb quina brutalitat et van clavar a la creu, i amb quina delicadesa et baixen ara de la mateixa. Et col·loquen als braços de la teva Mare i et netegen de tota la teva sang i brutícia. Et tracten amb tot afecte. Sembla que sempre ens sentim més amables quan veiem la mort i ens tornem més favorables a una persona quan ja ha mort. Si aprenguéssim a dir aquestes coses amables quan les persones són vives, i ser bons els uns envers els altres quan vivim: seria molt més fàcil viure aquesta vida nova que tu ens has ensenyat.

Preguem: Oh Déu, jo viuré en aquesta terra potser deu, vint o trenta anys més. Ajuda'm a ser amable en les meves paraules i les meves accions envers els altres, mentre viuen. Si els ajudo a ser feliços també jo seré més feliç. *Parenostre...*

CATORZENA ESTACIÓ: Jesús és enterrat

Ets col·locat al teu sepulcre. Llancen a rodar la gran pedra a l'entrada i allà quedes tu, a la teva tomba. Però jo sé que en tres dies ressuscitaràs. I donaràs un nou sentit a la vida, i ens ensenyaràs una nova manera de viure-la. Ressuscitaràs d'entre els morts i així la mort haurà perdut la seva presa sobre la humanitat i les nostres pors seran superades, perquè tu has demostrat que ets el Fill de Déu.

Preguem: Oh Déu, per difícils que semblin les coses, no podran ser tan dures com va ser la vida del teu Fill. I malgrat els seus sofriments, tot va acabar bé al final. Tu ens promets també a nosaltres la victòria final, i per això volem romandre amb tu. Ajuda'm a seguir sempre el camí de Crist Jesús: acceptant el que no podem canviar, canviant el que podem pel bé de la humanitat, seguint de prop el camí que tu has pensat per a mi en els anys que em toqui viure en aquest món. *Parenostre...*

QUINZENA ESTACIÓ: La resurrecció

Com la foscor de la nit queda vençuda per la resplendor de l'aurora, així ha succeït en tu el miracle de la Nova Vida. En apropar-se la brillantor del sol, una altra Llum omple d'alegria a tots: la tomba és buida i el Déu-Home s'ha alçat de la mort i camina de nou en aquesta terra. El sofriment, la duresa, les tortures de la seva vida han quedat engolides en la glòria de la resurrecció.

Preguem: Oh Déu, tant de bo se m'ocorregués més vegades detenir-me i mirar la meua pròpia vida. Jo, pel Baptisme, estic unit a Crist. La meua vida, segons els teus plans, és un reflex de la seva vida. També jo he de suportar el dolor i la fatiga: són coses de la meua vida humana. Però també jo puc superar tot això perquè aquesta és la meua herència com a cristià: aixecar-me, renovar-me, ser cada vegada més perfecte, i cridar amb tots els qui tenen esperança la victòria del Senyor sobre la mort. *Parenostre...*

Ressuscità